Verordnungsblatt
für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1942	Ausgegeben zu Krakau, den 4. Februar 1942 Wydano w Krakau, dnia 4 lutego 1942 r.	Nr. 12

Inhalt / Treść

Anordnung Nr. 10

der Saatgutstelle des Generalgouvernements über die Grundregel für die Zulassung von Sorten und den Schutz des züchterischen Eigentums.

Vom 31. Dezember 1941.

Auf Grund der Zehnten Durchführungsvorschrift zur Verordnung vom 23. November 1939 über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement vom 6. März 1940 (VBlGG. II S. 163) ordne ich mit Zustimmung des Leiters der Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft und des Leiters des Amtes für Preisbildung in der Regierung des Generalgouvernements folgendes an:

§ 1

Zulassung eines Stammes als Sorte.

(1) Die Zulassung eines Stammes als Sorte durch die Saatgutstelle (Sortenregisterabteilung) setzt voraus, daß der Stamm

1. im Verhältnis zu den zugelassenen Sorten seiner Art selbständig ist (§ 2),
2. für die Landeskultur von Wert ist (§ 3) und
3. bei Kartoffeln nach einer Bescheinigung der Forschungsanstalt Pulawy auch krebsfest ist.

(2) Die Saatgutstelle (Sortenregisterabteilung) läßt auf Antrag (§ 5) den Stamm als Sorte zu, wenn die Voraussetzungen des Abs. 1 nachgewiesen sind und

1. eine Besichtigung des Betriebes ergibt, daß einwandfrei geführte Zuchtakten und Zuchtgärten vorhanden sind, welche die Erhaltung des erarbeiteten Zuchtzieles auch für die Zukunft sicherstellen,

Zarządzenie Nr. 10

Urzędu Zasiewów Generalnego Gubernatorstwa o zasadach dopuszczania odmian i ochronie prawa własności hodowlanej.

Z dnia 31 grudnia 1941 r.

Na podstawie dziesiątego postanowienia wykonawczego do rozporządzenia z dnia 23 listopada 1939 r. o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 6 marca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 163) zarządzam za zgodą Kierownika Głównego Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa oraz Kierownika Urzędu dla Kształtowania Cen w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa co następuje:

§ 1

Dopuszczenie rodu jako odmiany.

(1) Dopuszczenie rodu jako odmiany przez Urząd Zasiewów (Wydział Rejestru Odmian) przewiduje, że ród:

1. w stosunku do innych dopuszczonych odmian stanowi samodzielną odmianę (§ 2),
2. posiada wartości dodatne dla produkcji krajowej (§ 3) oraz
3. przy ziemniakach na podstawie zaświadczenia Instytutu w Puławach, jest także odporny na raka.

(2) Urząd Zasiewów (Wydział Rejestru Odmian) dopuszcza na wniosek (§ 5) ród jako odmianę, jeżeli zostały wykazane założenia ust. 1 oraz

1. jeżeli inspekcja gospodarstwa stwierdziła, że posiada ono prowadzone bez zarzutu książki i akta hodowlane, które zapewniają również na przyszłość zachowanie wypracowanego celu hodowlanego,

2. der Antragsteller den Nachweis seiner Mitgliedschaft beim Verband der Pflanzenzüchter und Samenerzeuger im Generalgouvernement erbringt.

(3) Die Zulassung erfolgt im allgemeinen nur für private Züchter.

§ 2

Selbständigkeit eines Stammes.

(1) Die Saatgutstelle (Sortenregisterabteilung) entscheidet auf Grund eines Gutachtens der Landwirtschaftlichen Forschungsanstalt des Generalgouvernements über die Selbständigkeit eines Stammes. Der Entscheidung hat eine Prüfung der äußeren und, soweit diese zur Unterscheidung dienen können, auch der inneren Merkmale vorauszugehen.

(2) Der Antrag auf Prüfung der Selbständigkeit ist bei der Saatgutstelle einzureichen.

(3) Die Prüfung erfolgt nach den „Reichsrichtlinien für die Durchführung der Arbeiten im Sortenregister", herausgegeben von der Reichshauptabteilung II des Reichsnährstandes.

§ 3

Stammesprüfung und Vorprüfung.

(1) Für die Landeskultur von Wert sind nur Stämme, deren Leistung oder Widerstandsfähigkeit gegen Krankheiten oder sonstige Eigenschaften besser sind als die bereits zugelassenen Sorten ihrer Art. Hierüber wird auf Grund einer Stammesprüfung und einer Vorprüfung entschieden.

(2) Die Stammesprüfung soll schon zu einem Zeitpunkt erfolgen, zu dem der Züchter noch über wenig Zuchtmaterial verfügt. An die Stammesprüfung schließt sich die Vorprüfung an. Stämme, die eindeutig unter dem Durchschnitt liegende Erträge bringen oder gegen schwer oder nicht zu bekämpfende Krankheiten anfällig sind oder sonst Eigenschaften aufweisen, die sie für den praktischen Anbau ungeeignet erscheinen lassen, werden von der weiteren Prüfung (Stammesprüfung wie Vorprüfung) ausgeschlossen.

(3) Die Stammesprüfung und die Vorprüfung erstrecken sich regelmäßig über je zwei Jahre. Beide Prüfungszeiten können verlängert werden, falls dies zur Gewinnung eines klaren Urteils über Wert oder Unwert der Sorte erforderlich erscheint. Die Zeit der Vorprüfung kann abgekürzt werden, falls der Züchtungserfolg eindeutig festzustellen ist oder das Interesse der Landeskultur eine baldige Zulassung des Stammes dringend erfordert.

(4) Während der Prüfungszeit erhält der Züchter jährlich eine Aufstellung, die ihm einen Vergleich zwischen den Vergleichssorten, seinem Stamm und den übrigen in der Prüfung befindlichen und unter Decknummern aufgeführten Stämmen ermöglicht.

§ 4

Antrag auf Zulassung zur Stammesprüfung und Vorprüfung.

(1) Der Antrag auf Zulassung eines Stammes zur Stammesprüfung ist bei der Saatgutstelle zu stellen, und zwar:

2. jeżeli wnioskodawca przedstawi dowód stwierdzający, iż jest on członkiem Związku Hodowców i Wytwórców Nasion w Generalnym Gubernatorstwie.

(3) Dopuszczanie następuje w ogólności tylko dla prywatnych hodowców.

§ 2

Samodzielność rodu.

(1) Urząd Zasiewów (Wydział Rejestru Odmian) decyduje o samodzielnoci rodu na podstawie oceny Rolniczego Instytutu Badań Generalnego Gubernatorstwa. Decyzję tę winno poprzedzać badanie cech zewnętrznych oraz, o ile to potrzebnym być może przy rozróżnianiu danego rodu, również wewnętrznych.

(2) Wniosek o badanie samodzielności należy postawić do Urzędu Zasiewów.

(3) Badanie przeprowadza się w oparciu o „Wytyczne Rzeszy dla przeprowadzenia prac w rejestrze odmian", wydanych przez II Główny Wydział Rzeszy Reichsnährstand'u.

§ 3

Badanie rodów i badanie wstępne.

(1) Dla produkcji krajowej mają znaczenie tylko takie rody, które pod względem wydajności lub odporności na choroby lub pod względem innych cech lepsze są od już dopuszczonych odmian danego gatunku. Decyzję wydaje się o tym na podstawie przeprowadzonego badania rodów i badania wstępnego.

(2) Badanie rodów winno już nastąpić w tym czasokresie, w którym hodowca rozporządza jeszcze nie dużą ilością materiału hodowlanego. Po badaniu rodów następuje badanie wstępne. Rody, które w sposób wyraźny dają plony, leżące poniżej przeciętnej albo okazują się wrażliwe na ciężkie lub niemożliwe do zwalczenia choroby albo poza tym posiadają właściwości, dzięki obecności których nie mają znaczenia dla praktycznej uprawy, wyklucza się z dalszego badania (rodowego jak i wstępnego).

(3) Badanie zarówno rodowe jak i wstępne, rozciąga się z reguły na każde dwa lata. Oba okresy badania można przedłużyć, o ile to okaże się potrzebnym do uzyskania jasnego obrazu o wartości lub o nienadawaniu się danej odmiany. Czas badania wstępnego może być również skrócony, jeżeli wartość hodowlana danej odmiany nie budzi żadnych wątpliwości lub jeżeli szybkie dopuszczenie danej odmiany leży w interesie produkcji krajowej.

(4) Przez czas prowadzenia badań otrzymuje hodowca rokrocznie zestawienie, które mu umożliwia porównanie między porównawczymi odmianami, między swoim rodem a innymi, znajdującymi się w badaniu oraz ukrytymi pod numerem rodami.

§ 4

Wniosek o dopuszczenie do badania rodowego i do badania wstępnego.

(1) Wniosek o dopuszczenie do badania rodowego należy postawić do Urzędu Zasiewów, a mianowicie:

1. Für Sommerungen bis zum 1. Januar;
2. für Wintergerste, Raps und Rübsen bis zum 15. Juni;
3. für alle übrigen Winterungen bis zum 1. Juli;
4. für Frühkartoffeln bis zum 1. September;
5. für Kartoffeln im übrigen bis zum 15. Januar;
6. für Gemüse grundsätzlich bis zum 1. Januar.

(2) Der Antrag kann zurückgewiesen werden, wenn eine Bescheinigung über die Selbständigkeit des Stammes nicht vorliegt (§ 2).

(3) Der Antrag auf Aufnahme in die Stammesprüfung gilt auch als Antrag auf Aufnahme in die Vorprüfung. Anträge, die verspätet eingehen, gelten als nicht gestellt.

(4) Der Stamm kann aus der Prüfung zurückgezogen werden. Er gilt als zurückgezogen, wenn die Proben nicht zu dem festgesetzten Zeitpunkt eingegangen sind.

§ 5

Antrag auf Zulassung eines Stammes als Sorte.

(1) Der Antrag auf Zulassung eines Stammes als Sorte (§ 1) ist vom Züchter spätestens bis zum 1. Mai bei der Saatgutstelle einzureichen.

(2) Die vom Züchter beantragte Sortenbezeichnung darf nicht mit Bezeichnungen bereits zugelassener Sorten derselben Art übereinstimmen, auch wenn diese nicht im Verkehr sind. Die Sortenbezeichnung darf keine Angaben enthalten, die geeignet sind, über Eigenschaften der Sorten falsche Vorstellungen zu erwecken.

(3) Die zugelassenen Stämme (Sorten) werden in die Sortenliste des Generalgouvernements eingetragen. Die Sortenliste des Generalgouvernements weist drei Gruppen auf. In Gruppe I werden die Sorten eingetragen, die zur Erzeugung von anerkanntem Saatgut im gesamten Gebiet des Generalgouvernements geeignet sind. Gruppe II erfaßt die Sorten, die zur Erzeugung von anerkanntem Saatgut nur in bestimmten Gebieten geeignet sind. In Gruppe III werden Sorten vorläufig eingetragen, bei denen es noch der Feststellung bedarf, ob sie in Gruppe I oder in Gruppe II gehören.

§ 6

Gebühren.

(1) Für die Prüfungen der Stämme (§ 3) und für die Zulassung eines Stammes als Sorte (§ 1) werden Gebühren erhoben.

(2) Die Gebühr für die Stammesprüfung beträgt je Prüfungsjahr

70 Zloty für einen Stamm
160 „ „ zwei Stämme
300 „ „ drei „
500 „ „ vier „
760 „ „ fünf „
1080 „ „ sechs „
320 „ „ jeden weiteren Stamm des Züchters.

(3) Die Gebühr für die Vorprüfung beträgt je Prüfungsjahr

130 Zloty für einen Stamm
280 „ „ zwei Stämme
460 „ „ drei „
680 „ „ vier „
940 „ „ fünf „
1240 „ „ sechs „
320 „ „ jeden weiteren Stamm.

1. dla jarych do dnia 1 stycznia;
2. dla jęczmienia ozimego, ozimego rzepaku i rzepiku do dnia 15 czerwca;
3. dla wszystkich innych ozimin do dnia 1 lipca;
4. dla wczesnych ziemniaków do dnia 1 września;
5. dla innych ziemniaków do dnia 15 stycznia;
6. dla warzyw zasadniczo do dnia 1 stycznia.

(2) Wniosek może być nieprzyjęty, jeżeli brak jest zaświadczenia, stwierdzającego samodzielność odmiany (§ 2).

(3) Wniosek o dopuszczenie do badania rodowego uważa się jednocześnie za wniosek o dopuszczenie do badania wstępnego. Wnioski, wpływające w terminie spóźnionym, uważa się za niestawione.

(4) Ród może być z badania wycofany. Uważa się go za wycofany, jeżeli próby nie zostały nadesłane w ustalonym terminie.

§ 5

Wniosek o dopuszczenie rodu jako odmiany.

(1) Wniosek o dopuszczenie rodu jako odmiany (§ 1) winien być przez hodowcę przesłany Urzędowi Zasiewów najpóźniej do dnia 1 maja.

(2) Proponowana przez hodowcę nazwa odmiany nie może pokrywać się z nazwą jakiejkolwiek bądź innej dopuszczonej odmiany danego gatunku, chociażby nie była w obiegu. W nazwie odmiany nie mogą tkwić żadne określenia, któreby mogły nasuwać błędne mniemania o właściwościach odmian.

(3) Dopuszczone rody (odmiany) będą wciągnięte do rejestru odmian Generalnego Gubernatorstwa. Rejestr odmian Generalnego Gubernatorstwa dzieli się na trzy grupy. Do grupy I zostaną zaliczone odmiany, które nadają się do produkcji uznanych nasion siewnych na całym obszarze Generalnego Gubernatorstwa. Druga grupa obejmuje odmiany, nadające się do produkcji tylko w określonych obszarach Generalnego Gubernatorstwa. Do grupy III zaliczone zostaną tymczasowo odmiany, co do których nie jest jeszcze możliwa decyzja czy należą one do grupy I czy II.

§ 6

Opłaty.

(1) Za zbadanie rodów (§ 3) jak i za dopuszczenie rodu jako odmiany (§ 1) pobiera się opłaty.

(2) Opłata za badanie rodów wynosi za każdy rok badania

70 złotych za jeden ród
160 „ „ dwa rody
300 „ „ trzy rody
500 „ „ cztery rody
760 „ „ pięć rodów
1080 „ „ sześć rodów
320 „ „ każdy dalszy ród hodowlany.

(3) Opłata za badanie wstępne wynosi za każdy rok badania

130 złotych za jeden ród
280 „ „ dwa rody
460 „ „ trzy rody
680 „ „ cztery rody
940 „ „ pięć rodów
1240 „ „ sześć rodów
320 „ „ każdy dalszy ród.

(4) Bei Kartoffeln, die nur an einer Stelle geprüft werden, beläuft sich die Gebühr sowohl für die Stammesprüfung als auch für die Vorprüfung auf je

30	Zloty für	einen Stamm
80	„ „	zwei Stämme
150	„ „	drei „
250	„ „	vier „
380	„ „	fünf „
540	„ „	sechs „
160	„ „	jeden weiteren Stamm des Züchters.

Erfolgt die Prüfung an mehreren Stellen, so richtet sich die Gebühr für die Stammesprüfung nach Abs. 2 und für die Vorprüfung nach Abs. 3. Kartoffelstämme mit verschiedenem Verwertungszweck oder verschiedener Reifezeit gelten für die Prüfung und die Gebührenberechnung je als ein Stamm. Nach dem Verwertungszweck wird unterschieden zwischen Stämmen, die sich vornehmlich zur Verwendung als Speisekartoffeln, Futterkartoffeln oder Fabrikkartoffeln eignen. Speisekartoffeln werden nach der Reifezeit unterschieden in Stämme für den Frühkartoffelbau, in Stämme früher oder mittelfrüher sowie mittelspäter und später Reifezeit.

(5) Die Gebühr für die Zulassung eines Stammes als Sorte beträgt 240 Zloty.

(6) Die Gebühren sind innerhalb der aufgegebenen Frist zu entrichten. Geht die Gebühr nicht rechtzeitig ein, so kann eine Prüfung bzw. Zulassung eines Stammes als Sorte unterbleiben. Führt die Besichtigung des Betriebes (§ 1 Abs. 2 Ziff. 1) zur Zurückweisung des Antrages auf Zulassung, so hat der Antragsteller nur die durch die Besichtigung entstandenen baren Auslagen zu erstatten; eine bereits entrichtete Prüfungsgebühr wird zurückerstattet.

§ 7

Widerruf und Beschränkung der Zulassung eines Stammes.

Die Saatgutstelle (Sortenregisterabteilung) kann die Zulassung eines Stammes als Sorte widerrufen oder beschränken, wenn der Stamm für die Landeskultur (§ 1 Abs. 1 Ziff. 2) nach den getroffenen Erhebungen allgemein oder örtlich nicht mehr von Wert ist. Der Widerruf hat die Streichung von der Sortenliste des Generalgouvernements zur Folge.

§ 8

Zulassung und Streichung von Landsorten.

Über die Zulassung und die Streichung von Landsorten entscheidet die Saatgutstelle von Fall zu Fall.

§ 9

Ausländische Stämme und Sorten.

Auf Stämme und Sorten aus dem Ausland einschließlich des Deutschen Reiches, die im Generalgouvernement zum Zwecke der Erzeugung anerkannten Saatgutes in den Verkehr gebracht werden sollen, finden die Bestimmungen der §§ 1 bis 7, unbeschadet besonderer zwischenstaatlicher Abmachungen, entsprechende Anwendung.

§ 10

Züchterschutz.

(1) Die Namen der in das Sortenregister der Saatgutstelle eingetragenen Sorten dürfen von Un-

(4) Przy ziemniakach, o ile takowe badane będą tylko na jednej stacji, opłata wynosi tak za badanie rodowe jak i wstępne

po	30	złotych	za jeden ród
„	80	„	„ dwa rody
„	150	„	„ trzy rody
„	250	„	„ cztery rody
„	380	„	„ pięć rodów
„	540	„	„ sześć rodów
„	160	„	„ każdy dalszy ród.

Jeżeli badanie odbywa się na kilku stacjach, to oblicza się opłaty za badanie rodów według ust. 2, za badanie wstępne według ust. 3. Rody ziemniaczane z różną wartością użytkową, albo o różnym okresie dojrzewania należy przy badaniu i obliczaniu opłaty traktować jako pojedyncze rody. W odniesieniu do wartości użytkowej rozróżnia się rody, które głównie nadają się do celów jadalnych, pastewnych lub przemysłowych. Jadalne ziemniaki dzielimy w stosunku do czasu dojrzewania na rody odpowiednie dla przyszłej uprawy na najwcześniejsze, na rody o wczesnym, średnio-wczesnym, średnio-późnym i o późnym okresie dojrzewania.

(5) Opłata za dopuszczenie rodu jako odmiany wynosi 240 złotych.

(6) Opłaty należy uiszczać w ciągu przepisanego terminu. Jeżeli opłata nie wpłynie na czas, to zaniechać można badania wzgl. dopuszczenia rodu jako odmiany. O ile w wyniku inspekcji gospodarstwa (§ 1 ust. 2 liczba 1) wniosek o dopuszczenie zostanie odrzucony, to wnioskodawca opłaca tylko gotówkowe wydatki wynikłe z inspekcji; wpłacone już opłaty za badanie będą mu zwrócone.

§ 7

Odwołanie i ograniczenie dopuszczenia rodu.

Urząd Zasiewów (Wydział Rejestru Odmian) może odwołać lub ograniczyć dopuszczenie rodu jako odmiany, jeżeli ród dla produkcji krajowej (§ 1 ust. 1 liczba 2) na podstawie dokonanych badań nie przedstawia już wartości pod względem ogólnym lub miejscowym. Odwołanie to pociąga za sobą skreślenie z rejestru odmian Generalnego Gubernatorstwa.

§ 8

Dopuszczenie i skreślenie odmian miejscowych.

O dopuszczeniu i skreśleniu odmian miejscowych decyduje od wypadku do wypadku Urząd Zasiewów.

§ 9

Zagraniczne odmiany i rody.

Postanowienia §§ 1 do 7 mają odpowiednie zastosowanie bez szkody dla specjalnych układów międzypańśtwowych, również do zagranicznych odmian i rodów włącznie z Rzeszą Niemiecką, które w Generalnym Gubernatorstwie mają być puszczone w obrót dla celów wytwarzania uznanych nasion siewnych.

§ 10

Ochrona hodowcy.

(1) Nieupoważnionym nie wolno używać nazw odmian, zapisanych do rejestru odmian Urzędu

befugten nicht benutzt werden. Der Sortenname darf beim Vertrieb des Saatgutes nur in Verbindung mit der Anbaustufe genannt werden.

(2) Bei Zuwiderhandlungen gegen Abs. 1 kann die Saatgutstelle auf Antrag des Züchters die Saatguthandelserlaubnis oder die Zulassung zum Saatgutanbau entziehen. Die Entscheidung der Saatgutstelle ist endgültig.

§ 11

Lizenzen.

Zugunsten des im Sortenregister eingetragenen Züchters ist eine Lizenz zu zahlen. Diese beträgt:

	Elite und Hochzucht je dz Zloty	Anerkannter Nachbau je ha Zloty
1. für alle Getreidearten	5,—	20,—
2. für Ölsaaten:		
Raps und Rübsen in Winter- u. Sommerform	20,—	40,—
Lein	12,—	48,—
Hanf	10,—	40,—
Mohn	20,—	80,—
Senf	20,—	80,—
3. für Hülsenfrüchte:		
alle Erbsensorten (Speise)	10,—	40,—
alle Bohnensorten (Speise)	10,—	40,—
Pferdebohnen	7,—	28,—
Peluschken und Futtererbsen	7,—	28,—
Sommerwicken (vicia sativa)	7,—	28,—
Winterwicken (vicia villosa)	15,—	30,—
bitterstofffreie Lupinen	7,50	30,—
4. für Klee- und Grassämereien:		je dz
Rotklee	35,—	8,—
Luzerne	60,—	20,—
Serradella	8,—	4,—
Weißklee	45,—	20,—
Schwedenklee	35,—	12,—
Inkarnatklee	20,—	8,—
Gelbklee	15,—	6,—
Esparsette	15,—	6,—
Hornschotenklee	50,—	20,—
Sumpfschotenklee	90,—	30,—
Wundklee	20,—	15,—
engl. Raygras	15,—	8,—
ital. Raygras	12,—	6,—
westerw. Raygras	12,—	6,—
Timothee	20,—	8,—
Wiesenschwingel	30,—	12,—
Wiesenrispe	75,—	26,—
fruchtbare Rispe	75,—	26,—
wehrlose Trespe	40,—	16,—
Wiesenfuchsschwanz	60,—	20,—
Fioringras	36,—	16,—
franz. Raygras	36,—	12,—
Goldhafer	120,—	40,—
Rotschwingel (ausläufertreibend)	44,—	18,—
Knaulgras	20,—	8,—
gemeine Rispe	40,—	15,—
Hainrispe	40,—	15,—
Kammgras	40,—	15,—
weiche Trespe	—	—

Zasiewów. Nazwę odmiany wolno przy sprzedażach nasion siewnych podawać tylko w połączeniu ze stopniem odsiewu.

(2) Przy wykroczeniach przeciw ust. 1 może Urząd Zasiewów na wniosek hodowcy odebrać zezwolenie na handel nasionami lub dopuszczenie do uprawy nasiennej. Decyzja Urzędu Zasiewów jest ostateczna.

§ 11

Opłaty hodowlane.

Na rzecz hodowcy, wpisanego do rejestru, opłaca się opłatę hodowlaną. Ta wynosi:

	elita i oryginalne za każdy dz złotych	uznane odsiewy za każdy ha złotych
1. dla wszystkich zbóż	5,—	20,—
2. dla oleistych:		
rzepak i rzepik tak ozimy jak jary	20,—	40,—
len	12,—	48,—
konopie	10,—	40,—
mak	20,—	80,—
gorczyca	20,—	80,—
3. dla roślin strączkowych:		
dla wszystkich odmian grochu (jadalnego)	10,—	40,—
dla wszystkich odmian fasoli (jadalnej)	10,—	40,—
bobiku	7,—	28,—
peluszki i groch polowy	7,—	28,—
wyki jare (Vicia sativa)	7,—	28,—
wyki ozime (Vicia villosa)	15,—	30,—
łubin słodki	7,50	30,—
4. dla koniczyn i traw:	za	za
koniczyna czerwona	35,—	8,—
lucerna	60,—	20,—
seradela	8,—	4,—
koniczyna biała	45,—	20,—
koniczyna szwedzka	35,—	12,—
inkarnatka	20,—	8,—
lucerna chmielowa	15,—	6,—
esparceta	15,—	6,—
komonica zwyczajna (Lotus)	50,—	20,—
komonica błotna	90,—	30,—
przelot	20,—	15,—
angielski rajgras	15,—	8,—
włoski rajgras	12,—	6,—
westerwoldzki rajgras	12,—	6,—
tymotka	20,—	8,—
kostrzewa łąkowa	30,—	12,—
wyklina łąkowa	75,—	26,—
wyklina żyzna (P. fertilis)	75,—	26,—
stokłosa bezbronna	40,—	16,—
wyczyniec łąkowy	60,—	20,—
mietlica biała	36,—	16,—
rajgras francuski	36,—	12,—
owsik złocisty (Trisetum flavescens)	120,—	40,—
mietlica (rozłogowa)	44,—	18,—
kupkówka	20,—	8,—
wyklina zwyczajna	40,—	15,—
wyklina gajowa	40,—	15,—
grzebienica	40,—	15,—
stokłosa miękka	—	—

	Elite und Hochzucht je dz Zloty	Anerkannter Nachbau je ha Zloty
5. für Kartoffeln . .	1,—	27,—

6. Die in dieser Anordnung nicht festgesetzten Lizenzen anderer Fruchtarten, insbesondere der Gemüsesämereien, bestimmt im Bedarfsfall die Saatgutstelle mit Zustimmung der Regierung des Generalgouvernements (Amt für Preisbildung).

§ 12

Lizenzschuldner.

(1) Schuldner der Lizenzen ist:

1. für erwachsende Elite und Hochzucht die Vertriebs- und Vermehrungsfirma (V.V. Firma) oder der Erzeuger, soweit er für den Züchter Eigenverkäufe tätigt,
2. für erwachsenden „anerkannten Nachbau" der Erzeuger.

(2) Die Art der Zahlung bestimmt die Saatgutstelle.

(3) Die Aberkennung der Partie oder Fläche befreit von der Zahlungsverpflichtung.

§ 13

Inkrafttreten.

Diese Anordnung tritt am Tage ihrer Verkündung in Kraft. Sie gilt nicht für den Distrikt Galizien.

Krakau, den 31. Dezember 1941.

Der Vorsitzende
der Saatgutstelle des Generalgouvernements
Hoepner

	elita i oryginalne za każdy dz złotych	uznane odsiewy za każdy ha złotych
5. dla ziemniaków . .	1,—	27,—

6. Wysokość opłat hodowlanych na inne ziemiopłody, w szczególności przy warzywach, nieustalona w niniejszym zarządzeniu, ustala w razie potrzeby Urząd Zasiewów za zgodą Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Urzędu dla Kształtowania Cen).

§ 12

Dłużnicy opłaty hodowlanej.

(1) Dłużnikiem opłaty hodowlanej jest:

1. przy plonie elity i oryginalnym — Firma Nasienna (V. V. Firma) lub wytwórca, o ile dokonuje on sprzedaży we własnym zakresie dla hodowcy,
2. przy plonach „uznanych odsiewów" — wytwórca.

(2) Sposób uiszczenia opłaty ustala Urząd Zasiewów.

(3) Zdyskwalifikowanie partii albo plantacji zwalnia od obowiązku uiszczenia opłaty hodowlanej.

§ 13

Wejście w życie.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Nie obowiązuje ono dla Okręgu Galizien (Galicja).

Krakau, dnia 19 listopada 1941 r.

Przewodniczący
Urzędu Zasiewów Generalnego Gubernatorstwa
Hoepner

Anordnung Nr. 2

der Bewirtschaftungsstelle für Gold und andere Edelmetalle im Generalgouvernement.

Vom 21. Januar 1942.

Auf Grund des § 3 der Verordnung über die Bewirtschaftung von Gold, sonstigen Edelmetallen, Edelsteinen, Perlen sowie daraus gefertigten Waren vom 12. September 1941 (VBlGG. S. 539) ordne ich an:

§ 1

(1) Leihhäuser und Leihanstalten haben ihnen verpfändete Gegenstände aus Edelmetall, soweit bei der Feststellung der Beleihungshöhe der Metallwert und nicht der Herstellungswert (Fassonwert) maßgebend war und soweit die Pfänder verfallen sind (§ 38 der Verordnung vom 9. Mai 1938 über die Pfandleihanstalten — Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 41 Pos. 337 —), der Bewirtschaftungsstelle für Gold und andere Edelmetalle im Generalgouvernement anzuzeigen, bevor sie verwertet werden.

(2) Die Bewirtschaftungsstelle kann erklären, daß sie die angezeigten Gegenstände für sich oder für eine von ihr bestimmte Stelle zum amtlichen

Zarządzenie Nr. 2

urzędu gospodarowania złotem i innymi szlachetnymi metalami w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 21 stycznia 1942 r.

Na podstawie § 3 rozporządzenia o gospodarowaniu złotem, innymi szlachetnymi metalami, kamieniami, perłami i sporządzonymi z nich wyrobami z dnia 12 września 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 539) zarządzam:

§ 1

(1) Lombardy i zakłady zastawnicze winny przyjęte na zastaw przedmioty z metali szlachetnych, o ile przy ustalaniu wysokości udzielonej pod zastaw pożyczki miarodajna była wartość metalu, a nie wartość produkcji (wartość fasonu) a o ile zastawy przepadły (§ 38 rozporządzenia z dnia 9 maja 1938 r. o zakładach zastawniczych — Dz. U. R. P. Nr. 41 poz. 337 —), zgłosić urzędowi gospodarowania złotem i innymi szlachetnymi metalami w Generalnym Gubernatorstwie, zanim zostaną spieniężone.

(2) Urząd gospodarowania może oświadczyć, że korzysta ze zgłoszonych przedmiotów dla siebie lub dla wyznaczonej przez siebie placówki po

Marktpreis für das betreffende Edelmetall in Anspruch nimmt. Mit der Abgabe dieser Erklärung gegenüber dem Leihhaus oder der Leihanstalt geht das Eigentum an den Gegenständen auf das Generalgouvernement über. Die Verwertung verpfändeter Gegenstände aus Edelmetall darf durch die Leihhäuser und Leihanstalten erst eingeleitet werden, wenn die Bewirtschaftungsstelle auf die Inanspruchnahme ausdrücklich verzichtet hat. Demgemäß darf die Bekanntmachung der Versteigerung im Amtlichen Anzeiger für das Generalgouvernement erst nach Vorliegen der Entscheidung der Bewirtschaftungsstelle erfolgen. Die Bewirtschaftungsstelle soll ihre Entscheidung innerhalb eines Monats nach Eingang der Anzeige mitteilen.

(3) Im Falle der Übernahme zahlt die Bewirtschaftungsstelle oder die von ihr bestimmte Stelle den Preis für die Gegenstände an das Leihhaus oder die Leihanstalt, die damit wie mit dem Versteigerungserlös nach den Bestimmungen der Verordnung vom 9. Mai 1938 über die Pfandleihanstalten zu verfahren hat.

§ 2

Bestände von Platin, Platinbeimetallen und Silber in Form von Barren, Blöcken, Drähten, Stangen, Blechen usw., legiert oder unlegiert, sind der Bewirtschaftungsstelle für Gold und andere Edelmetalle im Generalgouvernement bis zum 15. März 1942 schriftlich unter genauer Bezeichnung des Gewichtes und des Feingehaltes zu melden. Über diese Gegenstände darf nur mit Genehmigung der Bewirtschaftungsstelle für Gold und andere Edelmetalle im Generalgouvernement verfügt werden.

§ 3

(1) Goldwaren dürfen nur bis zu einem Feingehalt von 585/1000 und einem Gesamtmetallgewicht bis 50 Gramm für das Stück hergestellt werden.

(2) Abs. 1 gilt nicht für die Herstellung von Blattgold oder Goldwaren, die technischen, wissenschaftlichen oder gesundheitlichen Zwecken dienen.

§ 4

Goldketten, die maschinell angefertigt werden, dürfen nur bis zu einem Gesamtmetallgewicht von 20 Gramm hergestellt werden. Goldene Armreifen dürfen nur bis zu einem Gesamtmetallgewicht von 12 Gramm hergestellt werden.

§ 5

Goldene Trauringe dürfen nur bis zu einem Feingehalt von 333/1000 und einem Gewicht bis zu 4 Gramm hergestellt werden.

§ 6

Für Zahnersatz oder sonstige dentistische Zwecke darf Gold nur bis zu einem Feingehalt von 833/1000 hergestellt oder abgegeben werden.

§ 7

Die Herstellung von Fassungen oder von Einzelteilen von solchen für Sehhilfen jeder Art (Brillen usw.) aus Gold jeden Feingehaltes ist verboten.

urzędowej cenie rynkowej za odnośny metal szlachetny. Po złożeniu tego oświadczenia wobec lombardu lub zakładu zastawniczego własność na przedmiotach przechodzi na Generalne Gubernatorstwo. Spieniężanie zastawionych przedmiotów z metalu szlachetnego wolno lombardom i zakładom zastawniczym rozpocząć dopiero wtedy, gdy Urząd gospodarowania wyraźnie zrezygnował z korzystania. Stosownie do tego ogłoszenie licytacji w Dzienniku Urzędowym dla Generalnego Gubernatorstwa może nastąpić dopiero po zapadnięciu decyzji Urzędu gospodarowania. Urząd gospodarowania winien podać decyzję do wiadomości w przeciągu miesiąca po nadejściu zgłoszenia.

(3) Urząd gospodarowania lub wyznaczona przez niego placówka uiszczają w wypadku przejęcia cenę za przedmioty lombardowi lub zakładowi zastawniczemu, które mają postąpić z nią jak z sumą, uzyskaną z licytacji, według postanowień rozporządzenia z dnia 9 maja 1938 r. o zakładach zastawniczych.

§ 2

Zapasy platyny, metali platynowych i srebra w formie sztab, bloków, drutów, prętów, blach itd. w stanie stopu lub nie w stopach, zgłosić należy pisemnie urzędowi gospodarowania złotem i innymi szlachetnymi metalami w Generalnym Gubernatorstwie do dnia 15 marca 1942 r., podając dokładną wagę i zawartość kruszcu szlachetnego. Przedmiotami tymi wolno rozporządzać tylko za zgodą urzędu gospodarowania złotem i innymi szlachetnymi metalami w Generalnym Gubernatorstwie.

§ 3

(1) Wyroby ze złota wolno sporządzać tylko do maksymalnej zawartości kruszcu szlachetnego 585/1000 i o ogólnej wadze metalu najwyżej do 50 gramów na sztukę.

(2) Ust. 1 nie ma zastosowania do sporządzania złota płatkowego lub wyrobów ze złota, służących do celów technicznych, naukowych lub zdrowotnych.

§ 4

Wyrabiane maszynowo łańcuszki ze złota wolno sporządzać o ogólnej wadze metalu najwyżej do 20 gramów. Bransoletki ze złota wolno wyrabiać tylko najwyżej do wagi 12 gramów.

§ 5

Złote obrączki ślubne wolno wyrabiać do maksymalnej zawartości kruszcu szlachetnego 333/1000 i o maksymalnej wadze do 4 gramów.

§ 6

Na zęby sztuczne lub na inne cele dentystyczne wolno sporządzać lub oddawać złoto tylko do maksymalnej zawartości kruszcu szlachetnego 833/1000.

§ 7

Wyrób opraw lub poszczególnych części tychże dla wszelkiego rodzaju pomocniczych środków optycznych (okular itd.) ze złota każdej zawartości kruszcu szlachetnego jest zabroniony.

§ 8

Die Herstellung von Schreibfedern aus Gold jeden Feingehaltes ist verboten.

§ 9

Die Verwendung von Gold oder Goldpräparaten bei der Herstellung von Porzellan, Steingut, Glas sowie Blech- und Emailwaren ist verboten.

§ 10

(1) Silberwaren, die maschinell angefertigt werden, dürfen nur bis zu einem Feingehalt von 800/1000 hergestellt werden.

(2) Silberwaren, die handwerksmäßig angefertigt werden, dürfen nur bis zu einem Feingehalt von 840/1000 hergestellt werden.

§ 11

Die Bewirtschaftungsstelle für Gold und andere Edelmetalle kann Ausnahmen von den Bestimmungen der §§ 3 bis 10 zulassen.

§ 12

Diese Anordnung tritt am Tage der Verkündung in Kraft.

Krakau, den 21. Januar 1942.

Der Leiter
der Bewirtschaftungsstelle für Gold und andere Edelmetalle im Generalgouvernement
In Vertretung
Dr. Becker

§ 8

Wyrób piór ze złota każdej zawartości kruszcu szlachetnego jest zabroniony.

§ 9

Używanie złota lub preparatów złota przy wyrobie porcelany, fajansu, szkła jak również wyrobów z blachy lub emalii jest zabronione.

§ 10

(1) Wyroby ze srebra, wyrabiane maszynowo, wolno sporządzać tylko do maksymalnej zawartości kruszcu szlachetnego 800/1000.

(2) Wyroby ze srebra, wyrabiane sposobem rzemieślniczym, wolno sporządzać tylko do maksymalnej zawartości kruszcu szlachetnego 840/1000.

§ 11

Urząd gospodarowania złotem i innymi szlachetnymi metalami w Generalnym Gubernatorstwie może zezwolić na wyjątki od postanowień §§ 3 do 10.

§ 12

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Krakau, dnia 21 stycznia 1942 r.

Kierownik
urzędu gospodarowania złotem i innymi szlachetnymi metalami w Generalnym Gubernatorstwie
W zastępstwie
Dr. Becker

Herausgegeben von dem Amt für Gesetzgebung in der Regierung des Generalgouvernements, Krakau 20, Regierungsgebäude. Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H. Krakau, Poststrasse 1. Erscheinungsweise: Nach Bedarf. Bezugspreis: Halbjährlich Zloty 28,80 (RM. 14,40) einschliesslich Versandkosten. Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar der 8 seitige Bogen zu Zloty 0,60 (RM. 0,30). Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr. 400, Bezieher im Deutschen Reich auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41 800 einzahlen. Auslieferung: Für das Generalgouvernement und für das Deutsche Reich durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt, Krakau 1, Postschliessfach 110. Für die Auslegung der Verordnungen ist der deutsche Text massgebend. Zitierweise: VBlGG. (früher: Verordnungsblatt GGP. I/II).

Wydawany przez Urząd dla Ustawodawstwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa, Krakau 20, Gmach Rządowy. Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau, Spółka z ogr. odp. Krakau, Poststrasse 1. Sposób ukazywania się: wedle potrzeby. Prenumerata: półrocznie złotych 28,80 (RM. 14,40) łącznie z kosztami przesyłki. Egzemplarze pojedyncze oblicza się według objętości, a mianowicie za 8-stronicowy arkusz po złotych 0,60 (RM. 0,30). Abonenci w Generalnym Gubernatorstwie wpłacać mogą prenumeratę na pocztowe konto czekowe Warschau Nr. 400, abonenci w Rzeszy Niemieckiej na pocztowe konto czekowe Berlin Nr. 41 800. Wydawanie: dla Generalnego Gubernatorstwa i dla Rzeszy Niemieckiej przez Placówkę Wydawniczą dla Dziennika Rozporządzeń, Krakau 1, skrytka pocztowa 110. Dla interpretacji rozporządzeń i obwieszczeń miarodajny jest tekst niemiecki. Skrót: Dz. Rozp. GG. (dawniej: Dz. rozp. GGP. I/II).